

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACTEN uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, in Rade.

Buitenzorg, den 28sten augustus 1831. (No. 48.)

Gelezen eene missive van den Chef over den Geneeskundigen dienst, den 27sten april jl. no. 386.

Is, na overleg met de Raden van Indië, goedgevonden en verstaan:

Eerstelyk. Bij wege van ampliatio en alteratio van het reglement op de uitoefening der koepokinenting in Nederlandsch Indië, (staatsblad 1820 no. 17) en der instructie voor de inlandsche hoofden en vaccinateurs (staatsblad 1821 no. 23) te bepalen:

a. Dat de bij art. 3 van de instructie van 1821 gemelde vaccinateurs, in stede van wekelijks aan den regent verslag te doen van hunne verrigtingen, maandelijks een nominatien staat der door hen gevaccineerde kinderen, zullen inzenden aan den Europeeschen ambtenaar, belast met de politie, of aan den controleur der landelijke inkomsten van hunne afdeeling, als zynde aan dezen, bij resolutie van den 12den maart jl. no. 45, ook speciaal het opzigt over de inlandsche vaccinateurs opgedragen.

b. Dat de opzieners der vaccine, aan den resident zullen verzoeken inzage der hem driemaandelijks door de hierboven gemelde Europeesche ambtenaren te dienen verslagen, omtrent de uitoefening der koepokinenting, ten einde daardoor in staat te zijn een afzonderlijk rapport in duplo optemaken, hetwelk zij zullen verplicht wezen om de zes maanden, en wel op den 1sten januarij en den 1sten juli van elk jaar, intedienen, het eene aan den resident en het andere aan den dirigerenden officier van gezondheid der afdeeling; zullende deze laatste, het rapport met een verzamelingsstaat, moeten opzenden aan den chef over den geneeskundigen dienst.

c. Dat de vaccinateurs de bij art. 7 en 8, der instructie van 1821 bedoelde kennigaven, zullen rigten, aan de in deze vermeldde Europeesche ambtenaren, en voor zoo veel betreft de kennigave bij art. 8 omschreven, ook aan den opziener der vaccine.

d. Dat bij art. 9 derzelfde instructie van 1821, moet gelezen worden:

« De vaccinateurs, enz. door onnaauwkeurige of valsche rapporten aan de Europeesche ambtenaren enz.»

e. Dat de residenten zullen gehouden zijn om art. 5 van het reglement van 1820, en de art. 5, 4, 5, 6, 7, 8 en 9 der instructie van 1821, voor zoo veel nodig gewijzigd naar de bij de tegenwoordige resolutie gemaakte veranderingen, door middel van vertalingen, hetzij in het Javaansch, Maleisch, Madureesch of Chinesch, naar gelang van omstandigheden, te doen brengen ter kennis van de inlandsche vaccinateurs, en op gelijke wijze art. 10 der instructie van 1821, ter kennis van de gansche bevolking hunner respectieve residentien.

f. Dat de ambtenaren, belast met de politie, dan wel de controleurs der landelijke inkomsten, zich voor hunne dienstverrigtingen in eenige dessa van hun distrikt betrekkelijk, niet zullen moeten overtuigen of door de vaccinateurs het juist getal der gevaccineerden wordt opgegeven, of er geregeld gevaccineerd wordt, of de vaccinestof van goede hoedanigheid is, of die altijd of meestentijds goed staat en of er zich geen ware peken hebben geopenbaard.

g. Dat in stede van het bepaalde bij art. 7 van het reglement van 1820, de civiele geneeskundige ambtenaar of officier van gezondheid, belast met het opzigt over de vaccine, eens in het jaar en wanneer dit mogt nodig wezen, meermalen, met voorkennis van den chef over den geneeskundigen dienst en van den resident, zal verplicht zijn de onderscheiden distrikten der residentie te doorreizen, en met de Europeesche ambtenaren, belast met het opzigt over de vaccine in elk distrikt, over de belangen der vaccine te raadplegen, en voor zoo veel nodig mondelinge teregtwijzingen en onder-

rigt te geven; voorts dat zij zullen gehouden zijn om, na hunne terugkomst, een verslag omtrent het gedaan onderzoek intedienen, aan den resident en aan den dirigerenden officier van gezondheid der afdeeling, welke laatste hetzelfde zal opzenden aan den chef over den geneeskundigen dienst.

En eindelijk dat hun, ter goedmaking der reiskosten, zal worden toegestaan een daggeld van zeven guldens, voor den tyd dat zij zich op reis bevinden, zonder op eenige verdere transportkosten aanspraak te hebben.

Ten tweede. Enz.

Extract, enz.

Accordeert met voorschreven register.

De Adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

Buitenzorg, den 30sten augustus 1831. (No. 9.)

Gelezen enz.

Is, na overleg met de Raden van Indië, goedgevonden en verstaan:

Bij ampliatio van § 1, van het besluit van 20 augustus 1828 no. 12, (staatsblad no. 61), te bepalen, dat de notarissen verplicht zullen zijn, bij de door hen gestelde verklaring op eenige onderhandsche acceptatie, tevens te vermelden, dat de acceptant en teekenaar bij hen bekend is, even als zulks is voorgeschreven bij art. 8 hunner instructie, ten aanzien van alle andere acten.

Extract enz.

De Adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

Bij resolutie der Indische Regering van 30 augustus II., is de assistent resident van Krawang, G. de Serière, directeur van het Etablissement van Landbouw aldaar, benoemd tot resident van Krawang.

Zijnde alverder bij dezelfde dispositie

BENOEMD.

Tot adjunct directeur bij voorschreven Etablissement, P. F. Clignett, thans waarnemend adjunct inspecteur der indigo-cultuur.

Tot tweeden kommissie der tweede klasse bij het bureau van den resident van Krawang, de derde kommissie, J. F. H. Crosse, en

Tot derden kommissie van de tweede klasse bij voornoemd bureau, W. van der Eb.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, den 31sten augustus 1831.

Uit de nader ontvangen rapporten van den Luitenant Kolonel Elout, Resident ter westkust van Sumatra, blijkt het, dat de militaire operatien aldaar, waaromtrent in de courant van den 14den juli, voorloopige berigten zijn medegedeeld, sedert met dezelfde goede gevolgen zijn voortgezet.

Na dat met zekerheid vernomen was dat het weerspanning hoofd van Tirdik, de wijk had genomen naar de kampong *Wanar*, in de wijk *Kalis*, trok kapitein Helwig, den 17den juni, met ruim 100 man van het bivouac van *Narras* op, om gemelde kampong te verkennen en zoo mogelijk bij verrassing te nemen.

Omstreeks 4½ uur op den middag, een oogenblik van den dag waarop de vijand niet verwachten kon te worden aangevallen, daalde de expeditie in de, vlak voor *Dalam* gelegen, rjstvelden af, na zich met vele moeite eenen weg door een verhakt moeras te hebben gebaad. Hier werd zij het eerst door den vijand ontdekt, die dadelijk alarm in de kampong liet slaan en het vuur uit het geweer opende. Onmiddelijk daarna werd door den kapitein Helwig een handmortier, buiten het vijandelijk vuur, in batterij geplaatst, om met het werpen van grenaten aantevangen. De 2de luitenant Rhyn werd met de helft der expeditie, ter dekking van dien vuurmond, achtergelaten, terwijl de kapitein zelf, zich met den 2den luitenant Schouten, aan het hoofd van het overig gedeelte stellende, de diepe rjstvelden begon door te waden. Dit geschiedde zonder eenig verlies, en zoodra de velden waren doorgetrokken, wierp zich alles, onder het blazen

van den stormmarch, op de versterkte kampong, hetwelk zulk eene schrik bij den vijand te weeg bragt, dat hij met de grootste overhaasting zijne bijna onneembare positie verliet, en de kampong *Dalam* zich binnen een kwartier uur tijds, in de handen der onzen bevond.

Den volgenden dag rukte de kapitein *Thörig* met zestig man op, van *Passar Baro* naar *Doekan*, tweede hoofdplaats der *vijf Kotta's*. Na eenen moeijelijken togt door ongebaande wegen en diepe rivieren, voor die kampong gekomen zijnde, werd de 1ste luitenant *Veldman* met vijf en twintig man op eene verkenning gezonden, doch was nauwelijks in het gezigt van den vijand, of hij kreeg een goed vuur uit het klein geschut. Oogenblikkelijk liet de kapitein *Thörig* een drie-ponder op de benting pointeren, die spoedig eene opening maakte, waarop hij met een gedeelte der expeditie los ging. Reeds eenige minuten vroeger was de 1ste luitenant *Veldman* binnen de benting gekomen, en het eerst bevonden er zich in, de sergeant-majoor *Stausfer*, en de karabiniers *Schouten* en *Koch*. Voor den stormmarch werd de benting verbrand, en daarna ook *Sinpangang*, hetwelk reeds door de mittelingen, van schrik over de inneming van *Doekan*, verlaten was.

Na het veroveren van *Dalam* werd inmiddels de vijand, door den kommandant der expeditionnaire troepen den majoor *Michiels* zelven, en door andere officieren, dagelijks vervolgd, zoo dat eindelijk *Nan Tjirdik*, voor goed, naar het scheen, de *vijf Kotta's* verliet.

Eenige weken daarna is eene expeditie tegen de *zeven Kotta's* mede met eenen gunstigen uitslag bekroond. De vijand heeft zich in verschillende bentings en voornamelijk in *Rambeï* en *Ampalo Tingi* hardnekkig verdedigd, doch alles heeft moeten zwichten voor den moed en de volharding onzer troepen. De *zeven Kotta's* zijn geheel vernield; de rust en orde is aldaar, voor zoo ver er reeds over geoordeeld kan worden, genoegzaam hersteld en de Radja is tot ons overgekomen en in genade aangenomen.

Bij het innemen van *Rambeï*, zijn behalve eenige inlanders en Boeginesche jagers, van onze troepen gekwetst, de kapitein *de Quay* en luitenant *Starck*, en zijn zwaar gewond de flankeurs *Stokien*, *Schultze* en *Gruben*.

Alle officieren en manschappen hebben zich loffelijk van hunnen pligt gekwetst, terwijl de gelegenheid om zich bijzonder te onderscheiden, heeft mogen te beurt vallen aan de kapiteins *de Quay* en *Halmig*, de 1ste luitenants *de Witte* en *Hendriks*, de 2de luitenant *Starck*, de sergeant majoor *van Geersdalen*, de sergeanten *Heeg*, *Luscher* en *Olivier*, fourier *van Dieren*, de korporaals *Leeman*, *Wiels*, *Thiele* en *Enders*, de karabiniers *Meelter 1 en 2*, *Pollard* en *Charliers* en de flankeurs *Koks*, *Geerens*, *Driesen*, *Smit* en *Foget*.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 25sten april. Door Z. M. zijn benoemd tot staatsraden in buitengewone dienst, de heeren *J. M. baron van Tuyl van Serooskerken van Vleuten*, Gouverneur van Noord-Holland, en *Mr. F. van de Poll*, burgemeester der stad Amsterdam.

— Voor zoo verre heden bij het ministerie van financiën bekend was, bedroegen de inschrijvingen voor de leening van 42 miljoenen de som van f 14,385,300.

's GRAVENHAGE, den 29sten april. Gisteren middag ten half een ure is alhier geopend de vergadering van de stemgerechtigde deelhebbers der Nederlandsche Handelsmaatschappij. Het getal der opgekomen deelhebbers was aanzienlijk en werd ongeveer op 300 begroot. De vraagpunten, door die vergadering behandeld, zijn: of de belangen der maatschappij, in de gegeven omstandigheden, hare ontbinding zullen wenschelijk maken; zoo neen, welke wijzigingen en veranderingen in de artikelen van overeenkomst, in het belang der maatschappij, zouden kunnen worden daargesteld. Omtrent het eerste punt heeft de vergadering met algemeene stemmen besloten, dat de maatschappij niet zal onthouden worden, en wat het tweede betreft, zoo is bij eene groote meerderheid van stemmen, eene commissie van zestien leden benoemd, aan welke is opgedragen te onderzoeken, welke wijzigingen en veranderingen in de artikelen van overeenkomst, in de gegeven omstandigheden, noodig en nuttig zouden kunnen worden gaacht. Deze commissie is gisteren avond nog te zamen gekomen en heeft in de vergadering van heden haar rapport uitgebragt.

De voornaamste wijzigingen, door de commissie voorgedragen en door de vergadering aangenomen, komen hierop neder:

Het kapitaal der maatschappij, thans uit 24 miljoen guldens bestaande, zal door aankoop van aandelen worden verminderd, doch niet beneden de 12 miljoen.

Stemgerechtigde deelhebbers kunnen alleen zijn ingezetenen der provincien, gebleven onder de grondwettige heerschappij van Zijne Majesteit den Koning.

De directie zal in den loop van dit jaar naar Amsterdam verplaatst worden.

In Rotterdam wordt bepaaldelijk een agentschap gevestigd geheel en uitsluitend aan de dienst der maatschappij gewijd. Het getal der agenten in die stad vermag dat van drie niet te boven gaan.

Ten einde aan die steden, welke het voornaamste belang bij handel en scheepvaart hebben, de zekerheid te verschaffen, dat zij een billijk aandeel in de voordeelen, welke de maatschappij afwerpt, zullen genieten, wordt het volgend aandeel in de bevrachtingen en retributen der maatschappij aan de hieronder vermelde steden toegezegd, te weten:

Aan Amsterdam een en twintig veertigsten; Rotterdam vijftien veertigsten; Dordrecht twee veertigsten, en Middelburg twee veertigsten.

ROTTERDAM, den 29sten april. De generaal *de Beaulieu*, die te Antwerpen het bevel voert, is van daar terug geroepen en zal door *Dains* vervangen worden. Die verandering schijnt den Antwerpenaren niet zeer te behagen.

Men verzekert, dat de belgische fortten op den linkeroever der Schelde sterk garnizoen zullen bekomen.

Zondag is eene stoomboot, verscheiden vartuigen op het sleeptouw hebbende, te Lillo voor anker gekomen.

De gevoelens over het aanzoek bij den prins van *Saxen-Coburg* zijn in België zeer verdeeld. Terwijl menig een gaarne den prins aan het hoofd van de regering zou zien, om een einde te maken aan den staat van onzekerheid, waarin men steeds blijft verkeeren, worden vele personen gevonden, die nog altijd het oog op eene vereeniging met Frankrijk gevestigd houden, en derhalve het aanbieden van de kroon aan een Vorst, welke door zoo nauwe betrekkingen aan Engeland verbonden is, als geene wenschelijke zaak beschouwen, en tevens gelooven, dat zoodanige keus zeker Frankrijk niet welgevallig zijn kan. Een der brusselsche dagbladen wil daarentegen weten, dat Frankrijk hierin volkomen zal toestemmen, mits men besluite om alle de grensvestingen te slechten.

Het schijnt, dat de Belgen inderdaad troepen naar Luxemburg zenden. Een eskadron lansiers moet uit het Limburgsche derwaarts op marsch gaan en van Brussel wordt eene compagnie veld-artillerie naar het Groothertogdom gezonden.

Te Namen wordt een corps scherpshutters opgericht, dat voor Luxemburg bestemd is.

Te Doornik hebben eenige volksbewegingen plaats gehad, die echter van weinig belang zijn geweest. Kwaadwilligen poogden het gemeen tot baldadigheden op te ruijen, doch de burgers hebben hunnen aanslag verijdeld. Op de markt aldaar is met veel plegtigheid een vrijheidsboom geplant.

De minister van binnenlandsche zaken van België heeft beslist, dat de geestelijken niet gehouden zijn tot het afleggen van den eed, bij besluit van het congres van 5 maart bepaald, aangezien hunne ambtspligten niets gemeens met het publiek bestuur hebben.

BERLIN, den 29sten april. Naar men vernemen kan, zijn de luitenants-generaals, divisie-commandanten, allen op hunne posten, met uitzondering van den hertog van *Saksen Weimar*. Deszelfs divisie wordt ad interim door den generaal majoor *Descombe* gecommandeerd.

F R A N K R I J K.

PARIS, den 29sten april. Heden heeft Z. M. de Koning, gelijk aangekondigd was, de zitting van de wetgevende vergadering in persoon gesloten. Na gewag gemaakt te hebben van den eed, welke hij voor 8 maanden, bij het aanvaarden van het koningschap, had gezworen en verklaard te hebben, dat hij de bij die gelegenheid openlijk afgelegde verklaring tot den onveranderlijken regel van zijn gedrag bleef houden, heeft Z. M. hoofdzakelijk het volgende gezegd:

„Uwe zitting is geopend te midden van groote gevaren. De verschrikkelijke strijd, waarbij de natie hare regten, hare wetten en hare vrijheid tegen eene onrechtvaardige aanranding had verdedigd, had de springveren van het gezag verbroken, en men moest de handhaving der orde verzekeren, door het herstel van de openbare magt en kracht. Oogenblikkelijk werd Frankrijk als het ware bedekt met nationale garden, die door den vaderlandslievenden ijver van al de ingezetenen eensklaps gevormd en door het bestuur georganiseerd werden. Die van Parijs verscheen op nieuw, veel schooner en tebrijker dan immer, en die bevestigende waardige instelling bood ons te gelijker tijd de middelen aan, om in het binnenland de onzekerheid te hadwingen, en al de buitenlandse aanvallen, waaraan onze nationale onafhankelijkheid zoude hebben kunnen worden blootgesteld, af te weren, en Frankrijk kan thans met een edelen trots op dezelve het oog vestigen.

„Te gelijk met de nationale garde, werd onze dappere staande armee hervormd. Nimmer was de ligting onzer jonge soldaten met zoo veel vaardigheid en gemak geschied, en de vaderlandslievende geestdrift, waarmede zij bezielde zijn, is zoo groot, dat zij nauwelijks gerangschikt zijnde onder de vanden, wier roemrijke kleuren ons zoo vele aan het vaderland dierbare herinneringen opleveren, niet te onderscheiden zijn van onze oude krijgslieden, en dat nimmer de fransche krijgsmagt noch schooner, noch beter gedisciplineerd, noch (ik zeg dit met vertrouwen) met eenen beteren geest bezielde is geweest dan thans.

„De werkzaamheden van deze groote organisatie hebben de vervulling der beloften van het charter niet vertraagd. Het grootste gedeelte derzelve is reeds verwezenlijkt door de wetten, welke gij hebt aangenomen, en die ik heb bekrachtigd. Ik heb met nauwgezetheid den loon uwer belangrijke werkzaamheden gevolgd, wier geheel van eene verlichting, van eenen ijver, van eenen moed gtuigt, die het tijdvak, hetwelk

dezelve vervuld hebben, aan de geschiedenis gunstig aanbevelen. Frankrijk zal niet vergeten, hoe gij in het oogenblik des gevaars u aan het vaderland hebt toegewijd, en bij mij zal altijd het aandenken levendig blijven aan den bijstand, dien ik in u gevonden heb, toen de behoeften van den Staat mij den pligt hebben opgelegd, om denzelven in te roepen. De volgende zitting zal, ik vertrouw zulke volkomen, slechts eene voortzetting wezen van uwe werkzaamheden, door dezelve te voltooien en door dezelve het karakter te doen behouden van die groote gebeurtenis van juli, welke aan de toekomst, lange wettige wegen, al die verbeteringen waarborgt, welke het land recht heeft te verwachten, en die voor altijd het lot van Frankrijk afscheidt van eene door den volkswil uitgeslotene dynastie.

» Na den schok, dien het maatschappelijk gebouw had doorgestaan, was het moeilijk geene nieuwe crisis te ondervinden, en gedurende het tijdvak uwer zitting hebben wij er zeer moeitevolle beleefd, maar, dank aan uwe standvastige pogingen om de mijne te ondersteunen, dank aan de krachtadige toewijding der bevolking, aan hare vaderlandsliefde en aan den onvermoeiden ijver der nationale garde en der troepen, wij zijn dezelve gelukkig te boven gekomen, en indien wij al droevige wanorden te betreuren hebben gehad, werden de inzichten van het gezag ten minste door het land goedgekeurd en toegejuicht.

» De binnenlandsche vrede des Rijks is trapsgewijze bevestigd, en de kracht van het gouvernement is allengs toegenomen, naar mate dat het gezag der wetten zijne heerschappij hernam en de openbare veiligheid bevestigd werd. Mijn gouvernement zal voortgaan, dien gang, waarin gij hetzelfde zoo waardiglijk onderstund hebt, met vasten tred te volgen.

» Mijne ministers hebben u herhaalde malen onderhouden over den staat onzer diplomatische betrekkingen, en gij hebt de omstandigheden vernomen, die mij hebben doen besluiten, om eene buitengewone wapening te doen plaats hebben. Gelijk ik, zoo hebt ook gij daarvan de noodzakelijkheid erkend, en gij zult insgelijks in mijnen opregten wensch deelen, om dezelve spoedig te zien ophouden. De verzekeringen, welke ik van alle zijden ontvang, wegens de vredelievende gezindheid der buitenlandsche mogendheden, geven mij de hoop, dat derzelver legers, benevens het onze, weldra zullen kunnen worden verminderd op den voet van vrede; maar in afwachting, dat de aangevangene onderhandelingen die ontwikkeling bekomen hebben, welke noodig is, om de bedoelde vermindering mogelijk te maken, moet de houding van Frankrijk krachtig wezen, en moeten wij volharden in de maatregelen, welke wij genomen hebben, om dezelve te doen eerbiedigen; want de vrede is niet dan met behoud der eer veilig.

» Onze steun en de medewerking der groote mogendheden van Europa hebben de onafhankelijkheid van België en deszelfs afscheiding van Holland verzekerd. Indien ik geweigerd heb te voldoen aan den wensch van het belgische volk, hetwelk mij de kroon voor mijne tweeden zoon aanbod, is dit geschied, om dat ik meende, dat die weigering mij werd voorgeschreven, door het belang van Frankrijk zoo wel als door dat van België zelf. Maar dit volk heeft bijzondere aanspraak op onze belangstelling, en wij hebben er belang bij, dat hetzelfde gelukkig en vrij zij.

» Indien gedurende de afwezigheid der kamers onvoorziene omstandigheden mij mogten noodzaken, om tot uwe vaderlandslievenden ijver mijne toevlugt te nemen, zoude ik dit met volkomen vertrouwen doen. Terwijl ik mij steeds aan het vaderland toewijd, zoude geene opoffering mij te zwaar zijn, om deszelfs geluk te handhaven, of deszelfs onafhankelijkheid te verdedigen; doch ik heb grond om te hopen, dat onze toestand van vrede zal bevestigd worden, en dat wij, wel verre dat mijn gouvernement nieuwe hulpmiddelen zoude noodig hebben, zullen zien, dat het credit, de nijverheid en de handel ons weldra dien voorspoed geven, welke het land tegelijk met de vrijheid wilde herwinnen, en welke de vrijheid niet kan geven, dan met behulp van een krachtig, edelmoedig en altijd nationaal bestuur.

De Koning heeft deze rede, op den troon zittende, uitgesproken, en had zich, benevens zijne oudste zonen, de hertogen van Orleans en van Nemours, te paard naar de vergaderzaal begeven, vergezeld van de maarschalken Gerard en Soult en eenen zeer luisterrijken staf. Behalve de nationale garde te paard, hebben ook eenige regimenten ruitery en de gendarmes den optogt begeleid. Over het algemeen is eene staatsie en luister ten toon gespreid, hoedanige men sedert de jongste onwenteling nog niet had bijgewoond. De gezanten van Oostenrijk, Engeland en Rusland zijn, benevens eene groote menigte andere personen, van het corps diplomatique, bij de plegtigheid tegenwoordig geweest. Na dat de Koning zijne aanspraak geëindigd had, heeft de minister C. Perier de ordonnantie voorgelezen, waarbij de beide kamers tot den 15den juni geprorogeed worden.

PARIS, den 21sten april. [Uittreksel uit een bijzonderen brief.] „De aanspraak, met welke de Koning de zitting der wetgevende vergadering heeft geprorogeed, is niet het werk der ministers. Als naar gewoonte, was eene aanspraak in den raad der ministers overwogen en goedgekeurd, maar toen het ontwerp den Koning werd voorgelegd, bragt Z. M. een ander opstel voor den dag, hetwelk, op zijn bevel, het onderwerp werd van nieuwe beraadslagingen. Dezelve waren langdurig en vrij levendig. De Koning heeft volstrekt geweigerd de poolsche aangelegenheden, ook niet met een enkel woord, aan te spreken, en men heeft hem niet dan met veel moeite kunnen bewegen, om de zinsnede betreffende de altdurende uitklijting van den oudsten tak der Bourbons, in de aanspraak in te lassen. Van daar de scherpe aanmerkingen van het minis-

teriele ochtendblad op de aanspraak, onder het voorwendsel, dat dezelve nimmer anders dan als het werk der ministers kan worden aangemerkt.

„De aangelegenheid der nieuwe verkiezingen begint in de departementen ter sprake te komen. Tot dus verre luiden de ingewonnene berigten ten voordeele van het ministerie Perier, dat is, tot behoud van binnen en buitenlandschen vrede.”

PARIS, den 21sten april. De kamer der gedeputeerden schijnt niet ontbonden te zullen worden, voor dat alles voor eene nieuwe verkiezing geheel gereed is, en dus niet voor 12 of 15 juni. De warme liberalen zijn ontevreden, dat de ontbinding niet dadelijk is geschied. „Van nu tot in juni (dus leest men in een der organen dier partij) zijn welligt al de staatkundige vragen opgelost, door de vernietiging van Polen, door de onderwerping van Italie, en door de verdediging van België. Alsdan zal men eene kamer behoeven, om de gevolgen van dergelijke vredelievenden staat van zaken te regelen, en zal men berekenen of de tegenwoordige kamer kans heeft, om op nieuw te worden benoemd; zoo ja zal de ontbinding volgen; zoo neen dan zal men zich met de oude kamer vergenoegen en dezelve vooreerst niet laten varen.”

De ministeriën zijn zeer verbolgen over de houding van de kamer der pairs, en de taal, welke bij gelegenheid van de beraadslaging over de uitsluiting van Koning Karel uit Frankrijk, in dezelve is gevoerd.

D U I T S C H L A N D.

BERLIN, den 21sten april. De berigten van de Poolse zijde, betreffende den stand van zaken op het toneel des Oorlogs, gaan tot den 17den april. Volgens dezelve heeft de maarschalk Diebitsch het ontwerp, om de Weichsel over te trekken, vooreerst laten varen, en zich met de troepen van den Generaal Rosen vereenigd. Den 14den had de bevelhebber Skrynecki zijn hoofdkwartier te Jendresjow, 8 uren van Warschau, op den weg naar Siedlice en bevond de maarschalk Diebitsch zich in laatstgenoemde plaats. De bladen van Warschau behelzen een breed verslag, nopens de jongste krijgsverrigtingen der Polen, en inzonderheid, met betrekking tot het gevecht, hetwelk den 10den door de kolonne van den generaal Prondzjynski, te Igani, in de onmiddellijke nabijheid van Siedlice, is geleverd. De poolse generaal verzekert, dat zijne krijgsmagt in dat gevecht meester is gebleven; dat men het verlies der Russen op 5000 man kan begrooten, en dat de helft dier manschap gevangen is genomen, terwijl het verlies der Polen te naauwernood 400 man aan dooden en gekwetsten moet hebben be-
loopen.

Uit andere opgaven zoude men echter moeten besluiten, dat het hoofdoogmerk der Polen heeft bestaan in het vermeesteren van Siedlice, alwaar de Russen al hun belegeringsgeschut hadden vereenigd, doch dat dit oogmerk, het zij door den dapperen tegenstand der bezetting, het zij door de aankomst van den maarschalk Diebitsch, verijdeld is geworden.

Nopens de bewegingen van de russische garde vindt men in deze opgaven geene bijzonderheden, doch aan den anderen kant verzekert men in de poolse dagbladen, dat, na den togt van den maarschalk Diebitsch noordwaarts, de Russen zich in en om Lublin hebben vereenigd, en zich in die stad hebben versterkt, en dat de poolse troepen, welke op den linker oever van de Weichsel stonden, genoemde rivier zijn overgetrokken, en hunne voorposten naar de zijde van Lublin hebben gezonden.

Naar luid der poolse opgaven is de generaal Dwernicki van Zamosc naar den Bug getrokken, en is hij die rivier in den nacht van 11 op 12 april bij Krilow gepasseerd, ten einde verder in Volhynie te dringen. Volgens het berigt van heden, die zijn hoofdkwartier te Horochow hadden verlaten, heeft hij zich op Dubn en Krzieniec gerigt. Kozakken, die naar Gallicie wilden, moeten, naar luid dezer opgaven, door de Oostenrijkers zijn afgewezen.

Den 14den zijn de inwoners van Warschau nog op last van den generaal Skrynecki vermaand geworden, om zich, ingeval hij verder voort mogt rukken, tot eene hardnekkige verdediging der gezegde hoofdstad voor te bereiden. Volgens de Polen wachtte men elk oogenblik de tijding van een beslissenden slag.

Van de zijde der Russen heeft men berigten uit het hoofdkwartier van den maarschalk Diebitsch te Siedlice, van den 14den, van den navolgenden inhoud: „De maarschalk heeft den 10den zijn hoofdkwartier in Siedlice gevestigd, en alzoode geheele russische armee op een punt vereenigd. De vijand is aan alle zijden den aanval ontweken, en daar de voortdurende slechte toestand der wegen alle snelle bewegingen verhinderde, en eene zoo aanmerkelijke menigte troepen, in de zoo uitgeputte landstreken, geen genoegzaam onderhoud konde vinden, heeft de russische bevelhebber het beter geoordeeld zijn leger met de corpsen van Rosen en Pahlen te vereenigen. Dit is geschied, en als nu zullen de operationen op nieuw beginnen. Reeds den 14den heeft de eerste divisie grenadiers den vijand op den linkeroever van de Liwiec aangegrepen, en met verlies van 300 dooden en even zoo veel gevangenen, overhoop geworpen.” Uit dit berigt blijkt, dat de generaal Skrynecki geene pogingen heeft aangewend, om zich tegen de zamentrekking der russische krijgsmagt te verzetten.

In dresden hebben den 18den nieuwe onlusten plaats gehad, zoo dat de gewapende magt, in den nacht van 18 op 19 april, op eene onstuimige menigte, die zich bij het posthuis verschanst had, vuur heeft moeten geven, en dezelve met geweld heeft uiteen gedreven.

BERLIN, den 21sten april. Uit de meer omstandige berigten, die regtstreeks uit het hoofdkwartier van den maarschalk

—BIRTH.] At the house of Mrs. O. V. ...
rang, on the 23d inst., my beloved wife, Anna Louisa
Kintner, was safely delivered of a daughter.

Dessa Panka,
Residency Tagal, 26th August 1831.
WILL. MUNRO.

STERFGEVALLEN.

Op heden ontvingen wij, de voor ons zoo smartelijke
tijding, van het overlijden van onzen geliefden vader en
behuwd vader, den wel edel geboren heer en Mr. Isaac
Jan Coenen, in leven Vice-president bij de Rechtsbank van
eersten Aanleg te Rotterdam, op den 26sten februari jl.,
in den ouderdom van cirka 59 jaren; gevonden hiervan bij
deze, kennis aan vrienden en bekenden dezer gewesten.

Soerabaja,
20 augustus 1831.

A. J. F. COENEN.
H. E. COENEN,
geboren Esche.

**POSTKANTOOR
BATAVIA.**

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat aan het
postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend
zijn, om te worden verzonden:

naar ... schip kapitein
Over Padang naar Amsterdam, Ned. schip Willem Ernst, Veening
Rotterdam, dito schip Nederlandsche Nijverheid, van Lindera
Amsterdam, dito brik Onderneming, Engels.
Sinkapoer, dito schip Vrouw Helena, Ralph.
Timor-Keepong, dito brik Voorlinden, Gebbart.
Nederland, Eng. brik Albion, Sutherland.
Canton, Amerik. brik Melville, Baker.
Macao, Portugeesch schip Admiral Buyskes, Barrados.
Makasser, Ned. praauw Pariskara, Fala.
Idem, dito praauw Paduakan, Gan Jecetjoe.
Idem, dito praauw Paduakan, Theo Tjehngsoen.
Batavia, De Postmeester,
den 1sten sept. 1831. P. A. BIK.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Vracht en passage naar Samarang en Soerabaja, met de
bark THEODORA, gevoerd door kapitein P. H. Kock,
is bijzonder goed ingerigt voor den overvoer van passa-
giers, en zal zoo spoedig mogelijk vertrekken, adres bij
J. VAN DASTEN.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

The undersigned request, that any Communications for
him, may be sent to the Office of the ...
Batavia, 1st Sept. 1831. JOHN E. BROWN.

STAAT van gelden, welke onder ultimo December 1830, meerder dan vijf Jaren onder
het beheer van de Weeskamer te Makasser, (Eiland Celebes) zijn verbleven en toebehoorende
aan onbekende of afwezige Erfgenamen, opgemaakt ingevolge besluit van den Gouverneur Generaal
over Nederlandsch Indië, de dato 9 October 1823 no. 1.

NAMEN DER ERFLATERS.		Namen der Erfgenamen.	Datum en plaats van het overlij- den.	Sedert wan- neer onder het beheer der weeskamer.	BEDRAGEN.			Aantal Lingen.
N a m e n.	Kwaliteit.				Kapitaal.	Renten.	Totaal.	
Thomas Katerale.		Thomas Ka-		19 Maart 1818.	f. 27 80	f. 7 70	f. 35 50	
J. J. Seena.		Jonina Ba- zabeth Seena.		19 Maart 1818.	2,586 61	1,446 10	3,976 70	
Jacobus Monsieur.				Jaar 1822.	- 605 33	- 98 53½	- 703 86½	
Joseph Johannes.		Bernard Jo- hannes.		10 Julij 1818.	- 583 78½	- 40 75	- 624 51½	
Pieter Schenering,				5 Junij 1814.	- 2,941 78½	- " "	- 2,941 78½	
P. J. Riek.				30 April 1815.	- " "	- " "	- 3 13½	
van der Lieth.		Catharina Anthonetta van der Lieth.		1 dito 1817.	- " "	- 7 50	- 7 50	
Van Thel.	Amatros bij de Kok marine.			24 Octobr 1828.	- 51 25	- 3 28½	- 54 53½	
Jean Batista.	Idem.			Idem.	- 5 10	- " "	- 5 62½	
Jan Seelers.	Idem.			Idem.	- 23 21½	- 2 45½	- 25 64	
George Fransze.	Kwartiermees- ter bij de kolo- niale marine.			Idem.	- 53 62	- 5 63	- 59 25	
Somma.					f 6,808 40½	f 1,609 23	f 8,417 73	

Opgemaakt te Makasser, den 1sten Sept. 1831.

Voor de Opgave.

De Wees- en Boedelkamer te Makasser.

De waarnemende President,

C. ALTHEER.

Namens dezelve kamer.

De Secretaris,

BARON.